

TÍTOL: **Una mà d'amics**

VALOR: Mostra que cada persona és una col·lecció irrepètible de possibilitats i que són aquestes diferències les que ens uneixen i fan possible que ens estimem els uns als altres.

IOLANDA: Els meus amics i jo ens assemblem una mica, però també som bastant diferents... com els dits d'una mà: un de gros, un altre de prim, un que ho indica tot, un de vanitós i un de sentimental.

SERGI: Posi'm, si us plau, un pastisset de xocolata, un geladet de caramel i cinc galetes. Ah, i per beure, una aigua.

IOLANDA: Aquest és el Sergi. El seu punt dèbil és el menjar... i el seu punt fort és l'alegria. Ens fa riure tota l'estona. En canvi, el seu germà, l'Hèctor, és tot el contrari:

HÈCTOR: Professora... hi ha un nen a la pista de bàsquet que està pegant al Xavier...

IOLANDA: L'Hèctor no suporta les injustícies. És molt correcte amb les seves coses. Sembla el pare del grup. Sempre ens diu el que està bé i el que està malament...

MARTA: On és el meu raspall rosa? Jo l'havia deixat aquí... I ara amb què em pentino?

IOLANDA: Aquesta és la Marta. És bastant despistada i força vanitosa: li encanta mirar-se al mirall a tota hora. Els del grup l'estimem molt, perquè del que mai no s'oblida és d'ajudar-te quan més ho necessites. És molt bona amiga.

XAVIER: Entres amb un doble salt, no toques ningú i llances... Si no encistelles, jo estic preparat per al rebot.

IOLANDA: Aquest jugador de bàsquet és el meu germà Xavier. No ens assemblem gens. Només en el cognom. Em sembla que ell s'agafa la vida molt esportivament. Jo, en canvi, tinc les piles ben posades. Em dic Iolanda i sóc cega.

HÈCTOR: Però una cega que veu moltes coses, no us sembla?

MARTA: Sí... Com has sabut que m'havia canviat el pentinat?

SERGI: I que jo m'estic menjant una mandarina?

XAVIER: A la meva germana no se li escapa res. Sembla un àrbitre.

IOLANDA: De vegades no calen ulls per adonar-se de les coses. Estic segura que aquestes sabates són del Xavier...

TOTS: Sí! Com ho has sabut?

IOLANDA: És molt fàcil: estan suades, són grosses i tenen la sola desenganxada.

RIUEN

IOLANDA: Així som els meus amics i jo, com els cinc dits de la mà: tots diferents però ben units.